

22 Απριλίου, 1992

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

TOPSUN ENTERPRISES LTD.,

Αιτητές,

v.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΜΕΣΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 978/88).

-
- 5 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο Συμφέρον — Έλλειψή του — Ελλείπει όταν ο διοικούμενος συναίνεσε στην έκδοση της διοικητικής πράξης ή αυτή εκδόθηκε σύμφωνα με δική του αίτηση — Ταυτόσημης ημερομηνίας με την έκδοση της πράξης επιστολή του δικηγόρου των διοικουμένων με την οποία διαμαρτύρεται για το περιεχόμενο της διοικητικής απόφασης δίδει σε αυτούς έννομο συμφέρον προσβολής της συγκεκριμένης πράξης.
- 10 Ο περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμος του 1988 (Ν. 58/88) — Κεφάλαιο 18 — Ταξινόμηση προϊόντων σε δασμολογικές κλάσεις - Εφόσον δεν προβλήθηκε ισχυρισμός ότι άλλαξε το περιεχόμενο του εισαχθέντος προϊόντος ο Διευθυντής δεν είχε υποχρέωση να προβεί σε νέα έρευνα πριν τον εκτελωνισμό του, για την κατάταξη του στην δασμολογική κλάση που το είχε κατατάξει στο παρελθόν, μετά από έρευνα που είχε διεξάγει.
- 15
- 20 Ο περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμος του 1988 (Ν. 58/88) — Δασμολογική ταξινόμηση εμπορευμάτων — Διακριτική ευχέρεια του Διευθυντή Τμήματος Τελωνείου — Εξουσία Δικαστηρίου — Δεν επεμβαίνει στην ουσιαστική κρίση

του Διευθυντή αλλά περιορίζεται στην εξέταση της νομιμότητας της προσβαλλόμενης ταξινόμησης — Εκτός αν διαπιστωθεί υπέρβαση στις άκρων ορίων της διακριτικής ευχέρειας του διοικητικού οργάνου.

5

Οι αιτητές προσέβαλαν με την προσφυγή τους την απόφαση των καθ' ων η αίτηση με την οποία το προϊόν KABA FIT CHOCOLATE FLAVORED DRINK το οποίο εκτελωνίστηκε από αυτούς σε δυο ημερομηνίες, δηλαδή 500 χαρτόνια στις 17/11/88 και 500 χαρτόνια στις 23/11/88 είχε ταξινομηθεί στη δασμολογική κλάση 18.06:907090 ως "granules" αντί στην κλάση 18.06:907010 ως "σκόνη". Αλληλογραφία μεταξύ του δικηγόρου των αιτητών και του Διευθυντή είχε προηγηθεί το 1987 το αποτέλεσμα της οποίας ήταν να προβεί ο Διευθυντής σε έρευνα και να καταλήξει πως ορθά το προϊόν είχε ταξινομηθεί στην κλάση 90 γιατί δεν ήταν σκόνη.

10

15

Την ίδια ημέρα, δηλαδή 17/11/88, που εκτελωνίζονταν τα πρώτα 500 χαρτόνια του προϊόντος, ο δικηγόρος των αιτητών απέστειλε επιστολή με την οποία ζητούσε εκ νέου την ταξινόμηση του προϊόντος στην κλάση 10.

20

Το αίτημά του απορρίφθηκε και ακολούθησε η προσφυγή αυτή.

Ήταν ισχυρισμός του δικηγόρου των αιτητών ότι ο Διευθυντής δεν διεξήγαγε τη δέουσα έρευνα με αποτέλεσμα να οδηγηθεί σε πλάνη ως προς τα γεγονότα.

25

Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση πρόβαλε προδικαστική ένσταση πως οι αιτητές δεν είχαν έννομο συμφέρον προσβολής των επίδικων πράξεων γιατί και στις δύο περιπτώσεις οι ίδιοι ταξινόμησαν στο ειδικό έντυπο το επίδικο προϊόν στην κλάση 90 και κατέβαλαν, χωρίς διαμαρτυρία ή επιφύλαξη, τον αντίστοιχο δασμό. Περαιτέρω ισχυρίστηκε πως ο Διευθυντής είχε διεξάγει τη δέουσα έρευνα το 1987 και ότι υπό τις περιστάσεις είχε ασκήσει ορθά τη διακριτική του ευχέρεια.

30

35

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

(1) Εφόσον το έννομο συμφέρον των αιτητών έχει αμφισβητηθεί, εναπόκειται στους αιτητές να αποδείξουν τα γεγονότα που τεκμηριώνουν την ύπαρξή του. Ένα πρόσωπο δεν έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει διοικητική πράξη που εκδόθηκε σύμφωνα με δική του αίτηση ή στην οποία

40

έχει συναινέσει ή την οποία έχει εκ των προτέρων ή εκ των υστέρων ρητά ή σιωπηρά αποδεχθεί.

5 Οι αιτητές επικαλούνται την επιστολή του δικηγόρου τους
ημερομηνίας 17/11/88 στην οποία έχω αναφερθεί και στην
οποία εγείρεται ισχυρισμός ότι η εκτελώνιση της 17ης
10 Νοεμβρίου 1988 και η επακόλουθη καταβολή του
αντίστοιχου δασμού της κλάσης 1806.90.70.90 έγινε από
τους αιτητές υπό διαμαρτυρία. Σχετική επί του
προκειμένου είναι και η απαντητική επιστολή του
15 Διευθυντή ημερομηνίας 6/12/1988 στην οποία έχω επίσης
αναφερθεί και η οποία είναι δυνατό εύλογα να ερμηνευθεί
ότι ο Διευθυντής υιοθετεί ή τουλάχιστο δεν αμφισβητεί τον
ισχυρισμό ότι το προϊόν "ετελωνίστηκε υπό διαμαρτυρία
στις 16 Νοεμβρίου 1988" (που όπως είπα προηγουμένως
πρέπει να αναφέρεται στην εκτελώνιση της 17ης Νοεμβρίου
1988).

20 Εν όψει όλων των πιο πάνω υπάρχουν αμφιβολίες κατά
πόσο οι αιτητές έχουν πράγματι αποδεχθεί την επίδικη
διοικητική πράξη της 17ης Νοεμβρίου 1988 στην οποία
αποκλειστικά αναφέρεται η επιστολή του δικηγόρου τους με
ταυτόσημη ημερομηνία. Εφαρμόζοντας, ως εκ τούτου, την επί
25 του προκειμένου νομολογία, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα
ότι οι αιτητές έχουν το απαιτούμενο έννομο συμφέρον που
τους νομιμοποιεί να προσβάλουν κάτω από το Άρθρο 146
του Συντάγματος την επίδικη διοικητική πράξη της 17ης
Νοεμβρίου 1988 που αφορά την εκτελώνιση 500 κιβωτίων
του επίδικου προϊόντος. Με κανένα όμως τρόπο δεν μπορεί
30 να υποστηριχθεί ότι η επιστολή ημερομηνίας 17/11/1988 ή
οποιαδήποτε τυχόν διαμαρτυρία των αιτητών κατά την πιο
πάνω ημερομηνία, αναφέρεται ή καλύπτει τη μεταγενέστερη
διοικητική πράξη της 23ης Νοεμβρίου 1988 η οποία είναι
απόλυτα αυτοτελής και ανεξάρτητη από εκείνη της 17ης
35 Νοεμβρίου 1988 και η οποία αφορά 500 επίσης κιβώτια
σοκολάτας και προσβάλλεται επίσης με την υπό εξέταση
προσφυγή ως χωριστή διοικητική πράξη κατόπιν της
τροποποίησης που έχει επιτευχθεί στο αιτητικό μέρος της
προσφυγής. Αναφορικά με τη δεύτερη αυτή επίδικη πράξη,
40 θα έλεγα ότι δεν υπάρχει καν ισχυρισμός ότι η δασμολογική
ταξινόμηση έγινε από τους αιτητές όχι εκούσια ή ότι ο
δασμός πληρώθηκε υπό διαμαρτυρία. Σίγουρα, όμως, δεν
υπάρχει κανένα απολύτως στοιχείο ή μαρτυρία που να

τεκμηριώνει τέτοιο ισχυρισμό. Έπεται ότι, αναφορικά με την προσβαλλόμενη διοικητική πράξη ημερομηνίας 23/11/1988, η προσφυγή είναι απαράδεκτη, ελλείψει του αναγκαίου έννομου συμφέροντος, και ως εκ τούτου απορρίπτεται.

- 5
- (2) Απορριπτέος, όμως, κρίνεται και ο ισχυρισμός των αιτητών ότι ο Διευθυντής είχε υποχρέωση να διεξάγει νέα έρευνα προτού εκδώσει την προσβαλλόμενη πράξη της 17ης Νοεμβρίου 1988. Είναι, βέβαια γεγονός ότι το εμπόρευμα που εκτελωνίστηκε στις 17/11/1988 είχε αποταμιευθεί στις αποθήκες αποταμίευσης των αιτητών Ledra Bonded Stores Ltd την ίδια μέρα και ότι τα κουτιά που χρησιμοποιήθηκαν ως δείγματα κατά την έρευνα που προηγήθηκε της απόφασης του Διευθυντή ημερομηνίας 4/4/1987 λήφθηκαν από εμπόρευμα που είχε εισαχθεί πολύ προγενέστερα εκείνου που είχε εκτελωνιστεί στις 17/11/1988. Το γεγονός αυτό δυνατό να παρέχει ικανοποιητική απάντηση σε τυχόν ισχυρισμό του Διευθυντή (που δεν έχει όμως προβληθεί) ότι η επίδικη απόφαση του είναι απλώς επιβεβαιωτικής απόφασης του ημερομηνίας 4/4/1987 που δεν έχει ποτέ προσβληθεί. Ούτε νομίζω ότι επιβάλλεται να εξετάσω αυτεπάγγελα τέτοιο ισχυρισμό. Όμως, εν όψει του γεγονότος ότι ποτέ δεν προβλήθηκε από τους αιτητές ισχυρισμός ότι μεταξύ του 1986 που εισήχθησαν τα κουτιά που χρησιμοποιήθηκαν ως δείγμα για τους σκοπούς της μοναδικής έρευνας που είχε διεξαχθεί για τη μορφή της σοκολάτας, και του χρόνου κατασκευής της σοκολάτας που είχε εκτελωνιστεί στις 17/11/1988, υπήρξε οποιαδήποτε αλλαγή στο περιεχόμενο ή την επεξεργασία ή τη μορφή ή τη συσκευασία της σοκολάτας, νομίζω ότι ο Διευθυντής μπορούσε να βασιστεί πάνω στα πορίσματα της έρευνας που διεξήγαγε.
- 10
- 15
- 20
- 25
- 30

Όπως προκύπτει καθαρά από την αλληλογραφία μεταξύ των διαδίκων και από το σύνολο των περιστατικών της παρούσας υπόθεσης, η θέση των αιτητών ήταν ότι το επίδικο προϊόν είχε πάντοτε την ίδια μορφή και ότι ο Διευθυντής από την αρχή λανθασμένα το ταξινομούσε στη δασμολογική κλάση 1806.90.70.90. Θα ήταν παράλογο αν, κάτω από τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, στην οποία υπάρχει διαδοχική εισαγωγή και αποταμίευση του ίδιου εμπορεύματος, συσκευασμένου σε σφραγισμένα κουτιά και διαδοχική τμηματική εκτελώνισή του, επιβαλλόταν στο

35

40

4 Α.Α.Δ.   Topsun Enterprises Ltd v. Δημοκρατίας

5 Διευθυντή η υποχρέωση να διεξάγει διαδοχικά και ξεχωριστά για κάθε τμηματική εκτελώνισή του νέα έρευνα, χωρίς να έχουν υποβληθεί από τους αιτητές οποιαδήποτε νέα στοιχεία, για να εξακριβωθεί, χωριστά και αποκλειστικά για τους σκοπούς κάθε εκτελώνισης, κατά πόσο το προϊόν είναι σε μορφή άλλη από σκόνη. Σε τέτοια περίπτωση ο Διευθυντής θα έπρεπε να αναβάλλει τη λήψη της απόφασης του για τη δασμολογική ταξινόμηση του προϊόντος μέχρις ότου έχει τα αποτελέσματα της έρευνάς του. Κανένα χρήσιμο σκοπό δε θα εξυπηρετούσε η επιβολή τέτοιας υποχρέωσης στο Διευθυντή.

10 Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει σε θέματα δασμολογικής ταξινόμησης εμπορευμάτων αντικαθιστώντας με δική του απόφαση την επί του προκειμένου άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Διευθυντή. Το Δικαστήριο περιορίζεται στην εξέταση της νομιμότητας της προσβαλλόμενης ταξινόμησης εφαρμόζοντας τις ίδιες γνωστές γενικές αρχές που διέπουν το δικαστικό έλεγχο διοικητικών αποφάσεων που λαμβάνονται κατά την άσκηση από το αρμόδιο διοικητικό όργανο της διακριτικής τους ευχέρειας.

Η προσφυγή απορρίπτεται με £125 έξοδα.

25 *Αναφερόμενες υποθέσεις:*

Sarkis v. Improvement Board of Paralimni (1986) 3 C.L.R. 2457.

Piperis v. Republic (1967) 3 C.L.R. 295.

30 *Myrianthis v. Republic (1977) 3 C.L.R. 165.*

Demetriou Dairy Products Ltd v. Republic (1985) 3 C.L.R. 758.

35 Προσφυγή.

40 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων με την οποία ταξινομήθηκε το υπό των αιτητών εισαγόμενο από τη Δυτική Γερμανία προϊόν "Kaba Fit Chocolate Flavoured Drink" στην κλάση 18.06.90.70.90 αντί στην κλάση 18.06.90.70.10.

Ε. Οδυσσέως, για τους αιτητές.

Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους

καθ'ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Πογιατζής ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. 5

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή, όπως τροποποιήθηκε με διαταγή του Δικαστηρίου ημερομηνίας 2/7/1991, οι Αιτητές ζητούν την ακόλουθη θεραπεία: 10

"Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση και/ή αποφάσεις του καθ'ου η αίτηση υπό ημερομηνίας 17.11.88 και/ή 23.11.88 να ταξινομήση το υπό της αιτήτριας εισαγόμενο από τη Δυτική Γερμανία προϊόν "KABA FIT CHOCOLATE FLAVOURED DRINK" ήτοι 1000 χαρτόνια εισαχθέντα κατά ή περί την 17.11.88 και εκτελωνισθέντα κατά ή περί την 17.11.88 και την 23.11.88 στην κλάση 18.06:907090 αντί στην κλάση 18.06.907010 είναι άκυρη εξ' υπαρχής και εστερημένη κάθε νομικής ισχύος." 15 20

Οι Αιτητές είναι εταιρεία που από μερικά τώρα χρόνια εισάγει από τη Δυτική (τότε) Γερμανία και εμπορεύεται στην Κύπρο, ανάμεσα σ' άλλα εμπορεύματα, και "KABA FIT DRINKING CHOCOLATE", συσκευασμένο σε σφραγισμένα κουτιά. Οι Αιτητές συνήθιζαν να τοποθετούν σε αποθήκη αποταμίευσης (bonded ware- house) την εκάστοτε εισαγόμενη ποσότητα της σοκολάτας τους και να αποσύρουν και να εκτελωνίζουν τμηματικά όση ποσότητα χρειαζόνταν για διάθεση στην Κυπριακή αγορά. 25 30

Το επίδικο εμπόρευμα των Αιτητών κατατάσσεται στα "Παρασκευάσματα για ποτά που περιέχουν κακάο" στην έννοια του Κώδικα 1806.90.70 του Κεφαλαίου 18 του περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου του 1988 (Ν.58/88). Η κλάση 10 του Κώδικα αυτού αφορά "σκόνη σοκολάτας" με προτιμησιακό και γενικό συντελεστή δασμού 11.6% και 16% αντίστοιχα. Η κλάση 90 του ίδιου Κώδικα αφορά "άλλα", δηλαδή όσα δεν είναι "σκόνη σοκολάτας", και φέρει προτιμησιακό και γενικό συντελεστή δασμού 60% και 70% αντίστοιχα. 35 40

4 Α.Α.Δ. Topsun Enterprises Ltd v. Δημοκρατίας Πογιατζής, Δ.

Ο Διευθυντής Τμήματος Τελωνείων (που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως "ο Διευθυντής") ταξινομούσε τη σοκολάτα των Αιτητών στην κλάση 1806.90.70.90 και οι Αιτητές κατέβαλλαν τον αντίστοιχο δασμό. Η διαφορά των διαδίκων ξεκίνησε το Δεκέμβριο 1986 όταν ο δικηγόρος των Αιτητών έστειλε στο Διευθυντή την ακόλουθη επιστολή ημερομηνίας 19/12/1986:

10 "Έχω οδηγίες από τους πελάτες μου κ. TOPSUN ENTERPRISES LTD από τη Λευκωσία να αναφερθώ στο θέμα της εισαγωγής εκ μέρους των πελατών μου "Dip-king Chocolate" από τη Δυτική Γερμανία μάρκας KABA, για το οποίο θέμα είχα, πρόσφατα εκτεταμένη ανταλλαγή απόψεων με Λειτουργούς του Τμήματός σας και να σας παρακαλέσω τα ακόλουθα:

20 1. Το εν λόγω εμπόρευμα εισήχθη από τους πελάτες μου από τη Δυτική Γερμανία και αυτή τη στιγμή είναι ακόμα σε αποθήκες bonded.

2. Το εμπόρευμα αυτό είναι σκόνη σοκολάτας η οποία διαλύεται αμέσως σε γάλα.

25 3. Η σοκολάτα αυτή είναι σε κατάσταση σκόνης, όπως και άλλες σκόνες σοκολάτας άλλης μάρκας.

4. Αρχικά το εμπόρευμα αυτό ταξινομήθηκε 180611 αλλ' αργότερα ταξινομήθηκε στην τάξη 180690.

30 5. Η πρώτη ταξινόμηση αφορά σκόνη, η δεύτερα ταξινόμηση αφορά granules.

35 6. Όπως εξήγησα και προφορικά - και επαναλαμβάνω πάλιν - το εμπόρευμα αυτό είναι σκόνη και όχι granules.

40 7. Στηρίζω την άποψη μου αυτή στην ερμηνεία - τόσο επιστημονική όσο και τη συνήθη - που έχει ο όρος "granules". Σε επισυνημμένο φύλλο έχω μαζέψει την ερμηνεία του όρου "granules" από διάφορα λεξικά. Όπως βγαίνει από τις διάφορες ερμηνείες που παραθέτω "granules" σημαίνει μικρούς κόκκους, μικρούς συμπαγείς

κόκκους, ή σώματα που μοιάζουν με "grain" (κόκκους).

8. Οι Λειτουργοί σας έχουν κατακρατήσει, τη παρακλήσει των πελατών μου, δείγματα του εμπορεύματος τούτου προς διαπίστωση και επαλήθευση των ισχυρισμών μας. 5

9. Για τους πιο πάνω λόγους, υποβάλλω ευσεβάστως την παρακλήση για ταξινόμηση του εμπορεύματος αυτού στην τάξη 180611 και όχι στην τάξη 180690. 10

Αναμένω ταχεία απάντηση σας και εκφράζοντας τις ευχαριστίες μου,"

Ο Διευθυντής ερευνήσε το θέμα που ήγειραν οι Αιτητές. Στη διάρκεια της έρευνας του εξασφάλισε από τους Sigrid Morgenthal, κατασκευαστές του ' εμπορεύματος, πληροφορίες αναφορικά με την παραγωγή και επεξεργασία του επίδικου προϊόντος. Οι κατασκευαστές απέστειλαν επί του προκειμένου στο Διευθυντή telex ημερομηνίας 5/3/1987 με το ακόλουθο περιεχόμενο: 15 20

"PRODUCT INFORMATION KABA/KABAFIT

PRODUCTS CONCERNED:	KABA DER PLANTAGEN-TRANK/KABA CHOCOLATE KABAFIT ERDBEERE/ KABAFIT STRAWBERRY	25
PRODUCT TYPE:	POWDERED SOFT DRINKS/ MILK FORTIFIER TO BE MADE UP WITH MILK	30
PROCESSING:	MILLING OF GRANULAR INGREDIENTS TO A FINE POWDER, MIXING OF POWDERED INGREDIENTS, AGGLOMERATION OF PRODUCT TO ENDURE INSTANT PROPERTIES DURING MAKE UP OF DRINK, DRYING OF AGGLOMERATED PRODUCT".	35 40

4 Α.Α.Δ. Topsun Enterprises Ltd v. Δημοκρατίας Πογιατζής, Δ.

Κατ' εντολή του Διευθυντή, ο τότε υπεύθυνος του Κρατικού Χημείου κ. Λοβαριδής εξέτασε δείγμα του εμπορεύματος και αποφάνθηκε ότι δεν είναι σκόνη. Εκτός από τον κ. Λοβαριδή το περιεχόμενο των κουτιών που χρησιμοποιήθηκαν ως δείγματα εξετάστηκε, προφανώς με γυμνό οφθαλμό, από τελωνειακό λειτουργό ο οποίος διαπίστωσε ότι "ένα μεγάλο μέρος του περιεχομένου κάθε κουτιού δεν είναι σε μορφή σκόνης αλλά σε μικρούς μαλακούς κόκκους. Από την άλλη μεριά ένα μεγάλο ποσοστό, ίσως το 50% ή και περισσότερο, είναι πραγματικά σε μορφή σκόνης".

Με βάση τα αποτελέσματα της πιο πάνω έρευνας, ο διευθυντής απέρριψε την απαίτηση των Αιτητών. Η σχετική απόφαση του περιέχεται στην ακόλουθη επιστολή που εστειλε στο δικηγόρο τους με ημερομηνία 4/4/1987:

"Αναφέρομαι στην επιστολή σας ημερομηνίας 19 Δεκεμβρίου 1986, σχετικά με τη δασμολογική ταξινόμηση του προϊόντος 'KABA CHOCOLATE FLAVOURED DRINK' που εισάγουν από τη Δυτική Γερμανία οι πελάτες σας κ.κ. TOPSUN ENTERPRISES LTD, εκ Λευκωσίας.

Έχω μελετήσει διεξοδικά το θέμα και αφού έλαβα υπόψη τόσο τον τρόπο κατασκευής του προϊόντος αυτού όπως έχει εξηγηθεί από τους κατασκευαστές του όσο και τις απόψεις διαφόρων ειδικών για μια υπεύθυνη προς τούτο γνώμη, προσώπων περιλαμβανομένων και του Διευθυντή του Κρατικού Χημείου, κατάληξα οριστικά στο συμπέρασμα ότι η μορφή στην οποία εισάγεται δεν είναι σε σκόνη αλλά σε κόκκους. Συνεπώς η ορθή κατάταξη του είναι στην κλάση 18.06.90 και όχι στην κλάση 18.06.11 που το διεκδικείτε.

Εκτιμών τις ανησυχίες των πελατών σας αναφορικά με τη χαμηλότερη δασμολόγηση παρόμοιας χρήσης συναγωνιστικών προϊόντων που εισάγονται σε μορφή σκόνης. Το μόνο όμως που θα μπορούσε να τους συμβουλευσω είναι να αποταθούν στο Υπουργείο

Εμπορίου και Βιομηχανίας με αίτημα την εξίσωση της φορολογίας.

Από τη δική μου πλευρά η επιστολή αυτή κοινοποιείται σε όλους τους Ανώτερους Τελώνες στους κατά τόπους Τελωνειακούς Σταθμούς να επισημάνουν και τυχόν άλλα παρασκευάσματα σοκολάτας που επίσης δεν είναι σε μορφή σκόνης ώστε να επιβαρύνονται και αυτά με τους συντελεστές δασμού της κλάσεως 18.06.90." 5 10

Οι Αιτητές δεν αμφισβήτησαν με οποιοδήποτε τρόπο την απόφαση αυτή του Διευθυντή και συνέχισαν οι ίδιοι να ταξινομούν το εμπόρευμα τους πάνω στα έντυπα που υπέβαλλαν δια τον εκτελωνισμό του, στην κλάση 1806.90.70.90 και να καταβάλλουν τον αντίστοιχο εισαγωγικό δασμό. Εν πάση περιπτώσει, κρίνω ότι ενδείκνυται στο στάδιο αυτό να πω ότι ο Διευθυντής είχε διεξάγει τότε απόλυτα επαρκή έρευνα, εν όψει δε των σχετικών προνοιών του Νόμου και των γεγονότων όπως τα είχε διαπιστώσει, ακόμα και με βάση αποκλειστικά το περιεχόμενο του τέλεξ των κατασκευαστών του επίδικου προϊόντος, η εν λόγω απόφαση του ήταν όχι μόνο εύλογα επιτρεπτή αλλά και η μόνη ενδεδειγμένη. Θα ήθελα ακόμα να προσθέσω ότι η διαφορά δεν μπορεί να καθοριστεί με τον τρόπο που καθορίστηκε με την επιστολή του ευπαίδευτου δικηγόρου των Αιτητών ημερομηνίας 19/12/1986, δηλαδή κατά πόσο η σοκολάτα είναι σε μορφή "σκόνης" ή σε μορφή "κόκκων" (granules). Εν όψει του γεγονότος ότι σε καμιά από τις δυο επίδικες κλάσεις του Κώδικα δεν αναφέρεται η λέξη "κόκκοι", το ερώτημα που στην πραγματικότητα πρέπει να απαντηθεί είναι κατά πόσο η σοκολάτα των Αιτητών είναι σε μορφή σκόνης στην ολότητά της. Τότε μόνο μπορεί να ταξινομηθεί στην κλάση 1806.90.70.10. Αν δεν είναι στην ολότητά της υπό μορφή σκόνης, δεν έχει σημασία αν δεν είναι στην ολότητα της υπό μορφή κόκκων ή αν είναι μερικώς υπό μορφή σκόνης και μερικώς υπό μορφή κόκκων ή υπό οποιαδήποτε άλλη μορφή εφόσο, εν πάση περιπτώσει θα ταξινομηθεί τότε υποχρεωτικά στη μοναδική άλλη κλάση που είναι η κλάση 1806.90.70.90 στην οποία ανήκουν όλες οι άλλες μορφές σοκολάτας 15 20 25 30 35 40

εκτός εκείνη της σκόνης.

Όπως προκύπτει από τα σχετικά τελωνειακά έντυπα και έγγραφα ενώπιον μου, στις 17/11/1988 οι Αιτητές
5 εκτελώνισαν 500 κουτιά από την εν λόγω σοκολάτα που ήταν υπό αποταμίευση στην αποθήκη Ledra Bonded Stores Ltd ταξινομώντας την οι ίδιοι πάνω στα έντυπα που
10 υπόβαλαν στην κλάση 1806.90.70.90 και καταβάλλοντας τον αντίστοιχο δασμό. Οι Αιτητές εκτελώνισαν κατά τον ίδιο τρόπο άλλα 500 κιβώτια σοκολάτας εξιμέρες
15 αργότερα, δηλαδή στις 23/11/1988. Και στις δύο περιπτώσεις η εκτελώνιση έγινε μαζί με άλλα εισαγόμενα εμπορεύματα των Αιτητών. Σε καμιά περίπτωση δεν φαίνεται από τα έγγραφα που υποβλήθηκαν για τις
20 επίδικες εκτελωνίσεις ότι οι Αιτητές πλήρωσαν το δασμό για τη σοκολάτα τους υπό διαμαρτυρία. Ο Διευθυντής αποδέχτηκε την ταξινόμηση όπως έγινε από τους Αιτητές και την καταβολή από αυτούς του αντίστοιχου δασμού. Όπως και να έχουν τα πράγματα, στις 17/11/1988 ο
δικηγόρος των Αιτητών απέστειλε στο Διευθυντή την ακόλουθη επιστολή:

25 "Έχω εντολήν από τους πελάτες μου κυρίους TOP-SUN ENTERPRISES LTD να σας πληροφορήσω τα ακόλουθα:

1. Οι πελάτες μου εισάγουν από τη Δυτική Γερμανία "DRINKING CHOCOLATE" μάρκας KABA-FIT.
- 30 2. Η εν λόγω σοκολάτα μέχρι τώρα εταξινομείτο εις την τάξιν 18.06.907090 και ο εισαγωγικός δασμός ή τέλος που επεβάλλετο ήταν 70%.
- 35 3. Σε πρόσφατο ταξίδι του Διευθυντού της Εταιρείας των πελατών μου οι Βιομήχανοι και προμηθευτές της εν λόγω σοκολάτας διαβεβαίωσαν ότι η εν λόγω σοκολάτα θεωρείται δι' όλους τους σκοπούς ως κόνη και όχι ως κόκκοι και επομένως θα πρέπει να
40 κατατάσσεται στην τάξη 18.06.907010, οπότε ο δασμός ή τέλος θα πρέπει να υπολογίζεται σε 16% μόνον.
4. Οι πελάτες μου στις 16/11/1988 έχουν εκτελωνίσει

ποσότητα αυτής της σιοκολάτας και επλήρωσαν τον δασμό ή τέλος όπως απαιτήθηκε από τους αρμόδιους λειτουργούς του Τμήματος σας. Όμως η τοιαύτη πληρωμή στο αυξημένο ποσοστό των 70% έγινε υπό διαμαρτυρία και με πλήρη επιφύλαξη των δικαιωμάτων τους.

5

5. Για τους πιο πάνω λόγους έχω οδηγίες να σας παρακαλέσω να αναθεωρήσετε την ταξινόμηση αυτή γιατί κατά την άποψη των πελατών μου η σιοκολάτα αυτή θα πρέπει να κατατάσσεται στην τάξη 18.06.907010. Εάν βεβαίως το Τμήμα σας εμμένει στην παλιά του απόφαση τότε οι οδηγίες μου είναι να καταχωρήσω προσφυγή στο Ανώτατο Δικαστήριο."

10

15

Ο Διευθυντής απάντησε με επιστολή του ημερομηνίας 6/12/1988 ως ακολούθως:

"Αναφέρομαι στην επιστολή σας με ημερομηνία 17 Νοεμβρίου 1988, σχετικά με αίτημά σας για δασμολογική ανακατάταξη και επιστροφή του κατά τη γνώμη σας επιπλέον δασμού που επλήρωσαν οι πελάτες σας κ.κ. TOPSUN ENTERPRISES LTD. για το προϊόν ' KABA CHOCOLATE FLAVOURED DRINK', το οποίο ετελωνίστηκε υπό διαμαρτυρία στις 16 Νοεμβρίου 1988.

20

25

Σας πληροφορώ ότι, για τους λόγους που σας εξέθεσα στην επιστολή μου αρ. CCCN 18.06 ημερομηνίας 4 Απριλίου 1987, το προϊόν αυτό ορθά έχει ταξινομηθεί στην κλάση 1806 90 70 90, 60%-70% κατ' αξία προτιμησιακός και γεινικός συντελεστής δασμού αντίστοιχα και όχι στην κλάση 1806 90 70 10, 11.6%-16%, και επομένως δεν είμαι σε θέση να ανταποκριθώ στο αίτημά σας ευνοϊκά."

30

35

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να επισημάνω ότι κατά την ημερομηνία 16/11/1988 που αναφέρεται στις δυο πιο πάνω επιστολές δεν έλαβε χώρα οποιαδήποτε διοικητική πράξη που αφορά τους Αιτητές. Είναι φανερό ότι η επιστολή του δικηγόρου των Αιτητών αναφέρεται στην εκτελώνιση 500

40

4 Α.Α.Δ. Topsun Enterprises Ltd v. Δημοκρατίας Πογιατζής, Δ.

κιβωτίων που έγινε στις 17/11/1988 και ότι ο Διευθυντής παρασύρθηκε στο λάθος να αναφέρει στη δική του επιστολή την ημερομηνία 16/11/1988 από το λάθος του δικηγόρου των Αιτητών.

5

Είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι ο Διευθυντής δεν έχει προβεί σε οποιαδήποτε νέα έρευνα για τη μορφή της σοκολάτας των Αιτητών αναφορικά με την ποσότητα που εκτελωνίστηκε είτε στις 17/11/1988 είτε στις 23/11/1988.

10

Όπως έχω ήδη αναφέρει, η θεραπεία που ζητούν οι Αιτητές, όπως οι ίδιοι την έχουν τροποποιήσει στο στάδιο μετά την καταχώρηση των γραπτών αγορεύσεων, αναφέρεται στην ταξινόμηση της ποσότητας της σοκολάτας τους που εκτελωνίστηκε στις 17/11/1988 είτε στις 23/11/1988. Η προσβολή των επίδικων δυο διοικητικών πράξεων γίνεται με το επιχείρημα ότι ο Διευθυντής εξέδωσε τις πράξεις αυτές χωρίς προηγουμένως να διεξαγάγει τη δέουσα ή οποιαδήποτε έρευνα με αποτέλεσμα να οδηγηθεί σε πλάνη ως προς τα γεγονότα και να συμπεράνει λανθασμένα ότι η μορφή της σοκολάτας των Αιτητών είναι άλλη από σκόνη. Θα πρέπει επί του προκειμένου να αναφερθεί ότι, για να υποστηρίξουν την ισχυριζόμενη επί του προκειμένου πλάνη του Διευθυντή, οι Αιτητές έχουν προσαγάγει μαρτυρία υπό μορφή ένορκης δήλωσης του χημικού κ. Γεωργίου Μαραθοβουνιώτη, ημερομηνίας 5/9/1989 στην οποία αναφέρονται τα εξής:

30

"1. Είμαι χημικός και διατηρώ Κλινικήν και Χημικόν Εργαστήριον εις Λευκωσίαν από αρκετά έτη.

35

2. Ο Διευθυντής της Εταιρείας TOPSUN ENTERPRISES LTD κ. Πέτρος Πέτρου μου παρέδωσε κατά ή περί τον Μάρτιον, 1989 ένα συσκευασμένο και σφραγισμένο κουτί με το σήμα KABA Chocolate Flavoured Drink για εξέταση και έκθεση.

40

3. Κατόπιν εξετάσεως τούτου κατέληξα στη διαπίστωση και συμπέρασμα το περιεχόμενο του εν λόγω κουτιού, υπάγεται εις τις σκόνες και όχι εις τις κοκκώδεις (granular) ουσίες για τους ακόλουθους

λόγους:

(α) Το περιεχόμενο του εν λόγω κουτιού ήτο κατά μέγα μέρος κόνη και εντός αυτής υπήρχαν λίγοι 'κόκκοι', που όμως δεν ήσαν ομοιογενείς στερεά 5
συνυφασμένοι συμπαγείς κόκκοι, αλλά πρόχειρα συνδεδεμένοι κόκκοι κόνεως οι οποίοι με απλήν αφήν ή φύσημα διαλύονται σε κόνη.

(β) Αντίθετα τα GRANULES είναι κόκκοι ομοιογενείς 10
στερεά συνυφασμένοι μεταξύ τους και συμπαγείς δυνάμενοι να διαλυθούν είτε μέσα στο νερό είτε με μηχανική κατεργασία.

4. Τα άνω λέγω σύμφωνα με την επιστημονική μου 15
κατάρτιση και πείρα."

Στη γραπτή αγόρευση του ευπαίδευτου δικηγόρου του Διευθυντή προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι οι Αιτητές δε νομιμοποιούνται στην καταχώρηση της προσφυγής τους 20
ελλείπει του απαραίτητου έννομου συμφέροντος εν όψει του ότι οι ίδιοι εκουσίως ταξινόμησαν το επίδικο προϊόν στη δασμολογική κλάση 1806.90.70.90 και ακολούθως κατέβαλαν χωρίς διαμαρτυρία ή επιφύλαξη τον αντίστοιχο δασμό. Αναφορικά με την ουσία της υπόθεσης ο 25
Διευθυντής επικαλείται την έρευνα που διεξήγαγε και την απόφαση που έλαβε όπως περιέχονται στην επιστολή του ημερομηνίας 4/4/1987 στην οποία έχω αναφερθεί και ισχυρίζεται ότι, κάτω από τις περιστάσεις, πραγματικές και νομικές, της παρούσας υπόθεσης, ορθά άσκησε τη 30
διακριτική του ευχέρεια και ότι ήταν εύλογα εφικτό να ενεργήσει όπως ενήργησε.

Η απάντηση του ευπαίδευτου δικηγόρου των Αιτητών στους πιο πάνω ισχυρισμούς του Διευθυντή είναι ότι τα 35
έντυπα που συντάξαν και υπέγραψαν οι Αιτητές είχαν συνταχθεί και υπογραφεί καθ' υπόδειξη του Διευθυντή και ότι οι Αιτητές υποχρεώθηκαν παρά τις διαμαρτυρίες τους να πληρώσουν το δασμό της κλάσης 1806.90.70.90.

Εφόσο το έννομο συμφέρον των Αιτητών έχει αμφισβητηθεί, εναπόκειται στους Αιτητές να αποδείξουν τα 40
γεγονότα που τεκμηριώνουν την ύπαρξη του. Σύμφωνα δε

5 με τη νομολογία μας, ένα πρόσωπο δεν έχει έννομο
συμφέρον να προσβάλει διοικητική πράξη που εκδόθηκε
σύμφωνα με δική του αίτηση ή στην οποία έχει συναινέσει
ή την οποία έχει εκ των προτέρων ή εκ των υστέρων ρητά ή
10 σιωπηρά αποδεχθεί. Αναφέρω ενδεικτικά τις υποθέσεις
Sarkis v. Improvement Board of Paralimni (1986) 3
C.L.R. 2457, *Piperis v. The Republic* (1967) 3 C.L.R. 295,
Spyros Myriantis v. The Republic (1977) 3 C.L.R. 165,
Demetriou Dairy Products Ltd v. The Republic (1985) 3
20 C.L.R. 758, καθώς και τα Πορίσματα Νομολογίας του
Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, σσ.260, 261.

15 Στην παρούσα υπόθεση στην οποία τα έντυπα
εκτελώνισης του εμπορεύματος δεν τεκμηριώνουν τον
ισχυρισμό για πληρωμή του δασμού από τους Αιτητές υπό
διαμαρτυρία, και στην οποία καμιά άλλη μαρτυρία επί του
προκειμένου δεν έχει προσαχθεί από τους Αιτητές, ο
20 σχετικός ισχυρισμός τους φαίνεται να παραμένει μετέωρος
και ατεκμηρίωτος. Οι Αιτητές επικαλούνται, βέβαια, την
επιστολή του δικηγόρου τους ημερομηνίας 17/11/1988 στην
οποία έχω αναφερθεί και στην οποία εγείρεται ισχυρισμός
ότι η εκτελώνιση της 17ης Νοεμβρίου 1988 και η
επακόλουθη καταβολή του αντίστοιχου δασμού της κλάσης
25 1806.90.70.90 έγινε από τους Αιτητές υπό διαμαρτυρία.
Σχετική επί του προκειμένου είναι και η απαντητική
επιστολή του Διευθυντή ημερομηνίας 6/12/1988 στην οποία
έχω επίσης αναφερθεί και η οποία είναι δυνατό εύλογα να
ερμηνευθεί ότι ο Διευθυντής υιοθετεί ή τουλάχιστο δεν
30 αμφισβητεί τον ισχυρισμό ότι το προϊόν "ετελωνίστηκε υπό
διαμαρτυρία στις 16 Νοεμβρίου 1988" (που όπως είπα
προηγουμένως πρέπει να αναφέρεται στην εκτελώνιση της
17ης Νοεμβρίου 1988).

35 Ενόψει όλων των πιο πάνω διατηρώ αμφιβολίες κατά
πόσο οι Αιτητές έχουν πράγματι αποδεχθεί την επίδικη
διοικητική πράξη της 17ης Νοεμβρίου 1988 στην οποία
αποκλειστικά αναφέρεται η επιστολή του δικηγόρου τους
με ταυτόσημη ημερομηνία. Εφαρμόζοντας, ως εκ τούτου,
40 την επί του προκειμένου νομολογία*, έχω καταλήξει στο
συμπέρασμα ότι οι Αιτητές έχουν το απαιτούμενο έννομο

---

* Βλ. *Spyros Myriantis v. The Republic* (ανωτέρω)

συμφέρον που τους νομιμοποιεί να προσβάλουν κάτω από το άρθρο 146 του Συντάγματος την επίδικη διοικητική πράξη της 17ης Νοεμβρίου 1988 που αφορά την εκτελώνιση 500 κιβωτίων του επίδικου προϊόντος. Με κανένα όμως τρόπο δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι η επιστολή ημερομηνίας 17/11/1988 ή οποιαδήποτε τυχόν διαμαρτυρία των Αιτητών κατά την πιο πάνω ημερομηνία, αναφέρεται ή καλύπτει τη μεταγενέστερη διοικητική πράξη της 23ης Νοεμβρίου 1988 η οποία είναι απόλυτα αυτοτελής και ανεξάρτητη από εκείνη της 17ης Νοεμβρίου 1988 και η οποία αφορά 500 επίσης κιβώτια σοκολάτας και προσβάλλεται επίσης με την υπό εξέταση προσφυγή ως χωριστή διοικητική πράξη κατόπιν της τροποποίησης που έχει επιτευχθεί στο αιτητικό μέρος της προσφυγής. Αναφορικά με τη δεύτερη αυτή επίδικη πράξη, θα έλεγα ότι δεν υπάρχει καν ισχυρισμός ότι η δασμολογική ταξινόμηση έγινε από τους Αιτητές όχι εκούσια ή ότι ο δασμός πληρώθηκε υπό διαμαρτυρία. Σίγουρα, όμως, δεν υπάρχει κανένα απολύτως στοιχείο ή μαρτυρία που να τεκμηριώνει τέτοιο ισχυρισμό.

Έπεται ότι, αναφορικά με την προσβαλλόμενη διοικητική πράξη ημερομηνίας 23/11/1988, η προσφυγή είναι απαράδεκτη, ελλείπει του αναγκαίου έννομου συμφέροντος, και ως εκ τούτου απορρίπτεται.

Απορριπτός, όμως, κρίνεται και ο ισχυρισμός των Αιτητών ότι ο Διευθυντής είχε υποχρέωση να διεξάγει νέα έρευνα προτού εκδώσει την προσβαλλόμενη πράξη της 17ης Νοεμβρίου 1988. Είναι, βέβαια γεγονός ότι το εμπόρευμα που εκτελωνίστηκε στις 17/11/1988 είχε αποταμιευθεί στις αποθήκες αποταμίευσης των Αιτητών *Ledra Bonded Stores Ltd* την ίδια μέρα και ότι τα κουτιά που χρησιμοποιήθηκαν ως δείγματα κατά την έρευνα που προηγήθηκε της απόφασης του Διευθυντή ημερομηνίας 4/4/1987 λήφθηκαν από εμπόρευμα που είχε εισαχθεί πολύ προγενέστερα εκείνου που είχε εκτελωνιστεί στις 17/11/1988. Το γεγονός αυτό δυνατό να παρέχει ικανοποιητική απάντηση σε τυχόν ισχυρισμό του Διευθυντή (που δεν έχει όμως προβληθεί) ότι η επίδικη απόφαση του είναι απλώς επιβεβαιωτική της απόφασης του ημερομηνίας 4/4/1987 που δεν έχει ποτέ προσβληθεί. Ούτε νομίζω ότι επιβάλλεται να εξετάσω

- αυτεπάγγελα τέτοιο ισχυρισμό. Όμως, ενόψει του γεγονότος ότι ποτέ δεν προβλήθηκε από τους Αιτητές ισχυρισμός ότι μεταξύ του 1986 που εισήχθησαν τα κουτιά που χρησιμοποιήθηκαν ως δείγμα για τους σκοπούς της μοναδικής έρευνας που είχε διεξαχθεί για τη μορφή της σοκολάτας, και του χρόνου κατασκευής της σοκολάτας που είχε εκτελωνιστεί στις 17/11/1988, υπήρξε οποιαδήποτε αλλαγή στο περιεχόμενο ή την επεξεργασία ή τη μορφή ή τη συσκευασία της σοκολάτας, νομίζω ότι ο Διευθυντής μπορούσε να βασιστεί πάνω στα πορίσματα της έρευνας που διεξήγαγε το 1987. Όπως προκύπτει καθαρά από την αλληλογραφία μεταξύ των διαδικών και από το σύνολο των περιστατικών της παρούσας υπόθεσης, η θέση των Αιτητών ήταν ότι το επίδικο προϊόν είχε πάντοτε την ίδια μορφή και ότι ο Διευθυντής από την αρχή λανθασμένα το ταξινομούσε στη δασμολογική κλάση 1806.90.70.90. Θα ήταν παράλογο αν, κάτω από τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, στην οποία υπάρχει διαδοχική εισαγωγή και αποταμίευση του ίδιου εμπορεύματος, συσκευασμένου σε σφραγισμένα κουτιά και διαδοχική τμηματική εκτελώνισή του, επιβαλλόταν στο Διευθυντή η υποχρέωση να διεξάγει διαδοχικά και ξεχωριστά για κάθε τμηματική εκτελώνισή του νέα έρευνα, χωρίς να έχουν υποβληθεί από τους Αιτητές οποιαδήποτε νέα στοιχεία, για να εξακριβωθεί, χωριστά και αποκλειστικά για τους σκοπούς κάθε εκτελώνισης, κατά πόσο το προϊόν είναι σε μορφή άλλη από σκόνη. Σε τέτοια περίπτωση ο Διευθυντής θα έπρεπε να αναβάλλει τη λήψη της απόφασης του για τη δασμολογική ταξινόμηση του προϊόντος μέχρις ότου έχει τα αποτελέσματα της έρευνάς του. Κανένα χρήσιμο σκολό δε θα εξυπηρετούσε η επιβολή τέτοιας υποχρέωσης στο Διευθυντή.
- Είναι επίσης ουσιώδες να παρατηρήσω ότι στην παρούσα υπόθεση τα πρωτογενή γεγονότα όπως διαπιστώνονται αποκλειστικά από το χημικό κ. Μαραθοβουνιώτη, μάρτυρα των Αιτητών, ο οποίος λέγει καθαρά ότι το περιεχόμενο του κουτιού που οι Αιτητές του παρέδωσαν για εξέταση το Μάρτιο 1989, ήταν μόνο "κατά μέγα μέρος κόνη και εντός αυτής υπήρχαν λίγοι κόκκοι", δικαιολογούν απόλυτα την επίδικη ταξινόμηση του προϊόντος από το Διευθυντή στη δασμολογική κλάση

1806.90.70.90, εφόσο η προτεινόμενη από τους Αιτητές κλάση αφορά αποκλειστικά "σκόνη σοκολάτας". Επισημαίνω επί του προκειμένου ότι, όπως έχει λεχθεί και στην υπόθεση *Demetriou Dairy Products v. The Republic* (ανωτέρω), το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει σε θέματα δασμολογικής ταξινόμησης εμπορευμάτων αντικαθιστώντας με δική του απόφαση την επι του προκειμένου άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Διευθυντή. Το Δικαστήριο περιορίζεται στην εξέταση της νομιμότητας της προσβαλλόμενης ταξινόμησης εφαρμόζοντας τις ίδιες γνωστές γενικές αρχές που διέπουν το δικαστικό έλεγχο διοικητικών αποφάσεων που λαμβάνονται κατά την άσκηση από το αρμόδιο διοικητικό όργανο της διακριτικής τους ευχέρειας.

Τελειώνοντας θα ήθελα να παρατηρήσω ότι το γεγονός ότι δεν υπάρχει ισχυρισμός από τους Αιτητές ότι το κουτί που παρέδωσαν στον κ. Μαραθοβουνιώτη κατά ή περί το Μάρτιο 1989 για τους σκοπούς της εξέτασης του, είχε αποταμιευθεί ταυτόχρονα με τα κουτιά που είχαν εκτελωνισθεί στις 17/11/1988, αποτελεί πρόσθετη ένδειξη ότι καμιά αλλαγή δεν είχε επέλθει στη μορφή του επίδικου προϊόντος καθ' όλους τους ουσιώδεις χρόνους της παρούσας προσφυγής.

Ενόψει όλων όσων έχω αναφέρει πιο πάνω, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η προσβαλλόμενη απόφαση του Διευθυντή ημερομηνίας 17/11/1988 ήταν εύλογα επιτρεπτή. Για τους ίδιους λόγους θα κατέληγα στο ίδιο ακριβώς συμπέρασμα και αναφορικά με την επίδικη πράξη ημερομηνίας 23/11/1988 αν δεν εύρισκα ότι οι Αιτητές δεν έχουν ενεστώς έννομο συμφέρον αναφορικά με αυτήν. Η προσφυγή, ως εκ τούτου, απορρίπτεται και η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται.

Οι Αιτητές καταδικάζονται στην καταβολή £125 έναντι των εξόδων της Δημοκρατίας.

Η προσφυγή απορρίπτεται μες £125.- έξοδα.